

selsomme Remission. Jeg troer, at denne Eftergivelse, at Skibene ikke behøve at være bestemte til danske Havne, og ikke behøve direkte at gaae til danske Havne, vil indvirke skadeligt paa den transatlantiske Handel; jeg troer, at det vilde bevirke det samme, som om der slet ingen Remission var givet. Derfor har jeg ikke kunnet finde Anledning til at tilraade det høitærede Thing at vedtage de af Comiteens Majoritet gjorte Indstillinger, uden at modificere disse i Overensstemmelse med det af Minoriteten gjorte Forslag.

Finantsministeren: Jeg har hidtil ikke villet afbryde de interessante Discussioner mellem det ærede Udvalgs Medlemmer indbyrdes, der for mig have været meget lærerige, forsaavidt de have vist mig, hvad jeg ogsaa troer, er blevet klart for de fleste ærede Medlemmer i Thinget, — idetmindste skal jeg bestræbe mig for at gjøre det klart, — at Uoverensstemmelsen mellem Udvalgets Medlemmer er langt større, end den af selve de afgivne Betænkninger skulde formodes at være, og at den navnlig ikke dreier sig om enkelte „Betænkneligheder“, men, at den dreier sig om den egentlige Kjerne i Sagen; det forekommer mig endog, at et af Udvalgets Medlemmer, som ellers hører til Majoriteten, ved sine Ytringer idag gjorde det noget tvivlsomt, om han igrunder kan siges at vedkende sig den Hovedtanke, som ligger til Grund, saavel for det Lovforslag, som er fremmet fra Regeringens Side, som, skøndt i en mindre stærk fremtrædende Form, ogsaa for det forandrede Lovforslag, der er forelagt fra det ærede Udvalgs Side. For imidlertid at bidrage Mit til at lette det høitærede Thing Behandlingen af denne Sag, som forekommer mig virkelig for Diebliffet meget vanskelig, skal jeg tillade mig kortelig at fremsætte, hvorledes Sagens formelle Stilling er, saaledes som den nu foreligger i Sammenligning med de Stadier, denne Sag tidligere har gennemgaaet paa Rigsdagen. Jeg tør da gjenfælde i det ærede Things Grundring, at denne Sag egentlig ingensinde har været Gjenstand for Discussion i Realiteten; at den fra første Færd af, fra Regeringens Side, er fremstillet saaledes, at Discussion i Realiteten, Afgjørelsen nemlig af det Spørgsmaal, hvorvidt en Begunstigelse for

den directe oversøiske Handel skulde gives, og paa hvilken Maade den skulde finde Sted, har været udsat; om nu Regeringen har havt Ret dertil eller ikke, er et Spørgsmaal, jeg aldeles kan dispensere mig selv fra at besvare, thi Legislaturen har altid gaaet ind derpaa, og har givet Regeringen Ret dertil. Paa 2 foregaaende Rigsdage har Sagen staaet paa samme Maade, som den indtil dette Diebliff har staaet ogsaa paa denne Rigsdag, at nemlig Regeringen af Hensyn til vor særegne politiske Stilling, som ved Sagens Forelæggelse noksom har været bekendt, har fundet sig foranlediget til ikke at gaae ind paa Sagens Realitet, men kun foreslaaet en Forlangelse af Remissionen for endnu 1 Aar; i denne Henseende er Sagen imidlertid noget forskjellig fra det, den var de tidligere Rigsdage, derved nemlig, at man nu med Sikkerhed kan sige, at det er kun for 1 Aar, at Udsættelsen forlanges, fordi det vil være muligt, inden Rigsdagen næste Gang, træder sammen, at have modtaget de andre lovlige Organers Ytringer om dette Spørgsmaal, hvilket hidtil har været umuligt. I de 2 foregaaende Rigsdagsmøder, hvori denne Sag har været behandlet, har det derimod staaet saaledes, at medens Regeringen har maattet andrage paa Udsættelse af Discussionen af Sagens Realitet, har den ikke kunnet give nogen Udsigt til, naar denne Discussion i Realiteten kunde finde Sted. Det har den derimod kunnet dennegang, og det er forsaavidt allerede, forekommer det mig, en Grund mere, til ogsaa dennegang at tage den formelle Grund, til ikke at gaae ind paa Sagens Realitet, for Hyldest, i Lighed med hvad 2 foregaaende Rigsdage have gjort. Sagens Behandlingsmaade paa de foregaaende Rigsdage har været den, at den af Hensyn til at fordele de forskjellige Lovforslags Bearbejdelse nogenlunde mellem Rigsdagens 2 Thing har været fremlagt først for Landstinget; der har i begge de foregaaende Rigsdagssessioner været nedsat Udvalg af Landstinget, som har behandlet Sagen, og som ere komne til det samme Resultat, som Regeringen, hvilket derefter i Landstinget er blevet antaget. Dernæst har Lovforslaget været oversendt til Folkethinget, der, saavidt jeg erindrer, i begge